

2404**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 18 października 2004 r.

w sprawie trybu postępowania i właściwości organu w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej oraz ich rodzin

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne****§ 1. Przepisy rozporządzenia określają:**

- 1) tryb postępowania w sprawach zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej, zwanych dalej „funkcjonariuszami”, oraz uprawnionych członków ich rodzin;
- 2) organ właściwy w sprawach zaopatrzenia emerytalnego;
- 3) podmioty uprawnione do wypłaty zasiłku pogrzebowego i tryb jego refundacji;
- 4) wzór i tryb wydawania legitymacji emeryta-rencisty policyjnego.

§ 2. Organem właściwym do ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego, wysokości świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia, zwanych dalej „świadczeniami”, oraz ich wypłaty jest Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, zwany dalej „organem emerytalnym”.

Rozdział 2**Wszczęcie postępowania**

§ 3. 1. Organ emerytalny wszczyna postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokości świadczeń z tego tytułu na wniosek wnioskodawcy lub jego pełnomocnika.

2. Wniosek, o którym mowa ust. 1, składa się na piśmie lub ustnie do protokołu sporządzonego w siedzibie organu emerytalnego, z wyjątkiem wniosku o wznowienie postępowania, który zgłasza się wyłącznie na piśmie.

§ 4. Organ emerytalny jest obowiązany informować o warunkach i dowodach wymaganych do ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego oraz do udzielania pomocy przy ubieganiu się o ustalenie tego prawa.

§ 5. 1. Wniosek o ustalenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokości świadczenia z tego tytułu, zwany dalej „wnioskiem”, zawiera w szczególności:

- 1) imię i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) datę urodzenia;
- 3) numer PESEL;
- 4) numer NIP — o ile został nadany;
- 5) miejsce zamieszkania;
- 6) wskazanie rodzaju świadczenia, o jakie ubiega się wnioskodawca;
- 7) podpis wnioskodawcy.

2. Do wniosku załącza się dokumenty niezbędne do ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokości świadczenia z tego tytułu.

3. W przypadku doręczania wniosku za pośrednictwem przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie doręczania przesyłek, do wniosku załącza się wypis z dowodu osobistego lub kserokopię tego dokumentu, poświadczoną przez organ administracji rządowej, organ samorządu terytorialnego, notariusza lub konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 6. 1. Wniosek o:

- 1) emeryturę lub rentę inwalidzką,
 - 2) rentę rodzinną,
 - 3) wznowienie postępowania,
 - 4) ponowne ustalenie wysokości świadczenia lub o zmianę świadczenia,
 - 5) wznowienie wypłaty świadczenia,
 - 6) zasiłek pogrzebowy
- przyjmuje organ emerytalny.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 134, poz. 1436).

2. Wniosek może być złożony również w komórce kadrowej organu Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub Państwowej Straży Pożarnej, właściwego ze względu na ostatnie miejsce pełnienia służby lub miejsce zamieszkania wnioskodawcy. Organ ten przekazuje wniosek wraz z załączonymi dokumentami organowi emerytalnemu nie później niż w terminie 7 dni od dnia jego złożenia.

3. Organ, do którego złożono wniosek, pisemnie potwierdza jego doręczenie na żądanie wnioskodawcy.

§ 7. 1. Za datę złożenia wniosku uważa się datę wpływu pisemnego wniosku do organu emerytalnego lub datę ustnego złożenia wniosku do protokołu sporządzonego w siedzibie organu emerytalnego, a w przypadku określonym w § 6 ust. 2 — datę złożenia wniosku w komórce kadrowej organu Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub Państwowej Straży Pożarnej.

2. Za datę złożenia wniosku uważa się również datę złożenia wniosku do innych organów niż określone w ust. 1, jeżeli do właściwości tych organów należą sprawy świadczeń emerytalno-rentowych.

Rozdział 3

Dokumenty załączane do wniosku

§ 8. 1. Wnioskodawca ubiegający się o emeryturę lub rentę inwalidzką załącza do wniosku dokumenty stwierdzające:

- 1) datę i podstawę prawną zwolnienia ze służby;
- 2) okresy służby;
- 3) istnienie inwalidztwa;
- 4) wysokość uposażenia;
- 5) okresy składkowe i nieskładkowe — w przypadku funkcjonariusza ubiegającego się o emeryturę, pozostającego w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r.

2. Wnioskodawca, o którym mowa w ust. 1, składa oświadczenie pisemne, czy:

- 1) pobiera uposażenie po zwolnieniu ze służby lub świadczenie pieniężne o takim samym charakterze;
- 2) pobiera świadczenie pieniężne z ubezpieczenia emerytalnego lub rentowego lub innego zaopatrzenia emerytalnego albo świadczenie pieniężne finansowane z Funduszu Pracy albo uposażenie w stanie spoczynku lub uposażenie rodzinne, przewidziane w odrębnych przepisach;
- 3) jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego — w przypadku funkcjonariusza ubiegającego się

o emeryturę, pozostającego w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r.;

- 4) osiąga przychód z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego.

§ 9. 1. Wnioskodawca ubiegający się o rentę rodzinną załącza do wniosku dokumenty stwierdzające:

- 1) imię, nazwisko oraz datę urodzenia,
 - 2) datę i podstawę prawną zwolnienia ze służby,
 - 3) okresy służby,
 - 4) okresy składkowe i nieskładkowe — w przypadku ubiegającego się o rentę rodzinną po funkcjonariuszu pozostającym w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r.,
 - 5) wysokość uposażenia — osoby, po której ma być ustalone prawo do renty rodzinnej;
 - 6) datę zgonu funkcjonariusza, emeryta lub rencisty albo datę zaginięcia funkcjonariusza;
 - 7) datę zawarcia związku małżeńskiego — w przypadku ubiegania się o rentę rodzinną po małżonku;
 - 8) swoją datę urodzenia;
 - 9) istnienie swojej niezdolności do pracy — jeżeli ustalenie prawa do renty rodzinnej jest uzależnione od tej niezdolności;
 - 10) posiadanie prawa do świadczeń alimentacyjnych, ustalonego wyrokiem sądu lub ugodą sądową — w przypadku ubiegania się o rentę rodzinną:
 - a) przez małżonka rozwiedzionego,
 - b) po małżonku, jeżeli w chwili śmierci małżonka nie istniała pomiędzy małżonkami wspólność małżeńska;
 - 11) związek śmierci funkcjonariusza ze służbą — w przypadku gdy śmierć była następstwem czynu karalnego;
 - 12) fakt uczestniczenia w zorganizowanym szkoleniu mającym na celu uzyskanie kwalifikacji do wykonywania pracy zarobkowej — jeżeli prawo do renty rodzinnej po małżonku jest uzależnione od uczestniczenia w takim szkoleniu.
2. Wnioskodawca ubiegający się o rentę rodzinną składa ponadto oświadczenie pisemne, czy:
- 1) istniała wspólność małżeńska — w przypadku ubiegania się o rentę rodzinną po małżonku;
 - 2) osiąga przychód z tytułu służby lub działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego;
 - 3) pobiera świadczenie pieniężne z ubezpieczenia emerytalnego lub rentowego lub innego zaopa-

trzenia emerytalnego albo świadczenie pieniężne finansowane z Funduszu Pracy albo uposażenie w stanie spoczynku lub uposażenie rodzinne, przewidziane w odrębnych przepisach.

3. Jeżeli wniosek dotyczy renty rodzinnej po emerycie lub renciście, okoliczności, na które dowody znajdują się w aktach emerytalno-rentowych zmarłego, organ emerytalny ustala na podstawie tych akt.

§ 10. 1. Dzieci własne, dzieci drugiego małżonka oraz dzieci przysposobione ubiegające się o rentę rodzinną, które ukończyły 16 lat, poza dokumentami i oświadczeniami wymienionymi w § 9 ust. 1 pkt 1—6, 8, 9 i 11 oraz ust. 2 pkt 2 i 3 przedstawiają dokumenty potwierdzające fakt pobierania nauki w szkole.

2. Przyjęte na wychowanie i utrzymanie przed osiągnięciem pełnoletności wnuki, rodzeństwo i inne dzieci, w tym również w ramach rodziny zastępczej, ubiegające się o rentę rodzinną, poza dokumentami i oświadczeniami wymienionymi w § 9 ust. 1 pkt 1—6, 8, 9 i 11 oraz ust. 2 pkt 2 i 3:

- 1) przedstawiają postanowienie sądu — w przypadku gdy zmarły funkcjonariusz, emeryt lub rencista albo jego małżonek był ich opiekunem ustanowionym przez sąd;
- 2) oświadczają, czy:
 - a) zostały przyjęte na wychowanie i utrzymanie co najmniej na rok przed zaginięciem funkcjonariusza albo przed śmiercią funkcjonariusza, emeryta lub rencisty, chyba że śmierć była następstwem wypadku,
 - b) posiadają prawo do renty rodzinnej po zmarłych rodzicach, a gdy rodzice żyją — czy nie mogą zapewnić im utrzymania.

3. Przepis § 9 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 11. Rodzice ubiegający się o rentę rodzinną, poza złożeniem dokumentów i oświadczeń wymienionych w § 9 ust. 1 pkt 1—6, 8, 9 i 11 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, dodatkowo oświadczają, czy funkcjonariusz, emeryt lub rencista bezpośrednio przed śmiercią przyczyniał się do ich utrzymania.

§ 12. 1. Wnioskodawca ubiegający się o zasiłek pogrzebowy z tytułu śmierci emeryta, rencisty lub członka rodziny przedstawia dokumenty potwierdzające:

- 1) datę zgonu;
- 2) fakt pokrycia kosztów pogrzebu.

2. Wnioskodawca, o którym mowa w ust. 1, oświadcza:

- 1) czy nie pobrał zasiłku pogrzebowego po zmarłym w innym organie uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów do wypłaty tego zasiłku;
- 2) w jakiej części pokrył koszty pogrzebu;
- 3) o stopniu pokrewieństwa z osobą zmarłą.

Rozdział 4

Środki dowodowe

§ 13. 1. Środkiem dowodowym potwierdzającym imię i nazwisko oraz datę urodzenia małoletniego jest skrócony odpis aktu urodzenia.

2. Środkiem dowodowym potwierdzającym imię i nazwisko, datę urodzenia oraz numer PESEL osoby pełnoletniej jest dowód osobisty.

3. Środkiem dowodowym potwierdzającym datę zgonu, datę zawarcia związku małżeńskiego oraz stopień pokrewieństwa jest skrócony odpis odpowiedniego aktu stanu cywilnego, a w przypadku rozwodu, unieważnienia małżeństwa lub separacji — wyrok sądu. Środkiem dowodowym potwierdzającym fakt przysposobienia jest orzeczenie sądu opiekuńczego.

4. Środkiem dowodowym potwierdzającym fakt pokrycia kosztów pogrzebu są rachunki dokumentujące pokrycie kosztów związanych z pogrzebem.

§ 14. 1. Środkiem dowodowym potwierdzającym:

- 1) datę i podstawę zwolnienia ze służby oraz okres służby jest zaświadczenie o przebiegu służby, sporządzone na podstawie akt osobowych funkcjonariusza, wystawione przez właściwe organy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub Państwowej Straży Pożarnej;
- 2) okresy służby zaliczane w wyższym wymiarze jest zaświadczenie sporządzone na podstawie akt osobowych funkcjonariusza, wystawione przez właściwe organy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) okresy służby pełnionej w szczególnych warunkach uzasadniających podwyższenie emerytury jest zaświadczenie o okresach służby pełnionej w warunkach uzasadniających podwyższenie emerytury, sporządzone na podstawie akt osobowych funkcjonariusza lub innych dokumentów potwierdzających pełnienie służby w tych warunkach, wystawione przez właściwe organy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub Państwowej Straży Pożarnej;
- 4) wysokość uposażenia dla celów emerytalnych jest zaświadczenie wystawione przez właściwe organy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub Państwowej Straży Pożarnej, właściwe ze względu na ostatnie miejsce pełnienia służby przez funkcjonariusza;
- 5) inwalidztwo jest orzeczenie komisji lekarskiej podległej odpowiednio Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefowi Agencji Wywia-

du, zwanej dalej „komisją lekarską”, o niezdolności funkcjonariusza do służby i zaliczeniu do jednej z grup inwalidztwa;

- 6) niezdolność do pracy jest orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o stopniu niezdolności do pracy;
- 7) związek śmierci funkcjonariusza ze służbą, w przypadku gdy śmierć była następstwem czynu karalnego, jest:
 - a) orzeczenie komisji lekarskiej o związku śmierci funkcjonariusza ze służbą,
 - b) protokół powypadkowy sporządzony przez właściwe organy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub Państwowej Straży Pożarnej,
 - c) prawomocne orzeczenie sądu lub postanowienie prokuratora o umorzeniu albo odmowie wszczęcia postępowania karnego, z wyjątkiem umorzenia albo odmowy wszczęcia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.²⁾);
- 8) fakt zaginięcia funkcjonariusza jest rozkaz personalny lub decyzja właściwego przełożonego, stwierdzające zaginięcie oraz związek zaginięcia ze służbą.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, wydaje właściwy organ Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub Państwowej Straży Pożarnej z urzędu, a zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, na żądanie funkcjonariusza.

§ 15. 1. Okresy służby zaliczane do wystugi emerytalnej ustala się na podstawie zaświadczeń o przebiegu służby funkcjonariusza.

2. Okresy służby wojskowej w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz w armiach sojusznicznych zalicza się do wystugi emerytalnej na podstawie odpisu przebiegu służby wojskowej wynikającej z akt personalnych żołnierza lub innych dokumentów przedstawionych przez wnioskodawcę.

3. Okresy służby wojskowej pełnionej w szczególnych warunkach uzasadniających podwyższenie emerytury ustala się na podstawie odpisów lub wyciągów z dokumentów uzasadniających to podwyższenie.

4. Okresy zatrudnienia lub służby w zawodowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej i nauki w szkołach pożarniczych, w charakterze członka Korpusu Technicznego Pożarnictwa, a także funkcjonariusza pożarnictwa w terminie do dnia 31 stycznia 1992 r., zalicza się do wystugi emerytalnej na podstawie świadectwa pracy lub aktu mianowania oraz innych dokumentów poświadczających te okresy.

5. Okresy zatrudnienia w jednostkach ochrony przeciwpożarowej lub na stanowiskach, na których były wykonywane czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 129 ust. 7 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1230, z późn. zm.³⁾), traktowane jako służba w Państwowej Straży Pożarnej zalicza się do wystugi emerytalnej na podstawie decyzji Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej stwierdzającej zakończenie okresu zatrudnienia.

6. Inne okresy służby zaliczane do wystugi emerytalnej ustala się na podstawie dokumentów wydanych przez właściwe organy.

7. Okresy działalności kombatanckiej oraz okresy zaliczone do tej działalności zalicza się do wystugi emerytalnej na podstawie dokumentów stwierdzających przyznanie uprawnień kombatanckich, zgodnie z ustawą z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371 i Nr 181, poz. 1515, z 2003 r. Nr 72, poz. 658 oraz z 2004 r. Nr 46, poz. 444).

8. Okresy składkowe i nieskładkowe oraz okresy opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po dniu 31 grudnia 1998 r. dolicza się do wystugi emerytalnej, jeżeli zostały udowodnione w sposób określony w art. 117 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.⁴⁾).

9. W razie braku informacji na indywidualnym koncie ubezpieczonego, okresy opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po dniu 31 grudnia 1998 r. dolicza się do wystugi emerytalnej na podstawie zaświadczenia, wydanego przez płatnika składek, zawierającego informację o okresach ubezpieczenia oraz o okresach nieopłacania składek lub o braku takich okresów.

§ 16. 1. W przypadku udowadniania okresów składkowych lub nieskładkowych za pomocą zeznań świadków, wnioskodawca lub jego pełnomocnik

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188 oraz z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626 i Nr 93, poz. 889.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 59, poz. 516 i Nr 166, poz. 1609 oraz z 2004 r. Nr 210, poz. 2135.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355.

oświadcza, że okresów tych nie może potwierdzić odpowiednimi dokumentami.

2. Zeznania świadków złożone w formie pisemnej lub ustnej do protokołu sporządzonego w siedzibie organu emerytalnego zawierają w szczególności:

- 1) dane osobowe świadka: imię i nazwisko, datę urodzenia, adres zamieszkania, serię i numer dowodu osobistego, nazwę i adres pracodawcy albo numer pobieranej emerytury lub renty;
- 2) stwierdzenie o uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań;
- 3) oświadczenie, czy i jaki stosunek pokrewieństwa lub powinowactwa łączy świadka z wnioskodawcą;
- 4) określenie celu złożenia zeznania;
- 5) dane dotyczące okoliczności objętych zeznaniem, a w szczególności: w jakim okresie i w którym obozie przebywał w niewoli, obozie dla internowanych, obozie pracy przymusowej, gdzie i w jakich okresach oraz w jakim charakterze był zatrudniony, czy zatrudnienie było wykonywane w pełnym wymiarze czasu pracy, ciągle, dorywczo lub sezonowo, ile dni trwało w tygodniu, ile miesięcy w roku;
- 6) oświadczenie, skąd świadkowi są znane okoliczności objęte zeznaniem, a jeżeli współpracował z wnioskodawcą, czy posiada dowody własnej pracy w tym okresie;
- 7) własnoręczny podpis świadka.

3. W przypadku doręczenia pisemnych zeznań świadków za pośrednictwem przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie doręczania przesyłek, własnoręczność podpisów świadków na zeznaniach powinna być poświadczona przez organ administracji rządowej, organ samorządu terytorialnego, notariusza lub konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Jeżeli świadkiem jest funkcjonariusz, własnoręczność jego podpisu może być potwierdzona przez przełożonego w jednostce organizacyjnej, w której pełni służbę.

§ 17. 1. Dokumenty potwierdzające okresy służby lub inne okresy zaliczane do wystugi emerytalnej, o których mowa w § 14 i 15, oraz pisemne zeznania świadków, o których mowa w § 16 ust. 2 i 3, składa się w oryginale.

2. Legitymacje ubezpieczeniowe, zaświadczenia o zatrudnieniu oraz pisemne zeznania świadków stwierdzające okoliczności uzasadniające prawo do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokości świadczenia z tego tytułu nie podlegają zwrotowi.

§ 18. 1. Na okoliczności, których potwierdzenie dokumentami nie jest wymagane, wnioskodawca składa pisemne oświadczenie.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera stwierdzenie o uprzedzeniu wnioskodawcy o odpo-

wiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań oraz podpis wnioskodawcy złożony w obecności pracownika przyjmującego oświadczenie, który potwierdza swoje uczestnictwo podpisem i pieczęcią.

3. W przypadku doręczania oświadczenia za pośrednictwem przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie doręczania przesyłek, własnoręczność podpisu na oświadczeniu powinna być poświadczona przez organ administracji rządowej, organ samorządu terytorialnego, notariusza lub konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

4. W imieniu osób małoletnich oświadczenia składają ich rodzice lub opiekunowie.

Rozdział 5

Ustalanie prawa do zaopatrzenia emerytalnego

§ 19. 1. Wnioskodawca może wycofać wniosek, jednakże nie później niż do dnia uprawomocnienia się decyzji.

2. Wycofanie wniosku jest skuteczne, jeśli nastąpiło na piśmie lub zostało zgłoszone ustnie do protokołu sporządzonego w siedzibie organu emerytalnego.

§ 20. 1. Organ emerytalny bada i ocenia całokształt sprawy o ustalenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokości świadczenia z tego tytułu na podstawie przedłożonych dokumentów, zeznań świadków oraz innych dowodów, a także oświadczeń wnioskodawcy.

2. Jeżeli wnioskodawca nie przedłożył dowodów niezbędnych do ustalenia lub potwierdzenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokości świadczenia z tego tytułu, organ emerytalny wzywa go pisemem, za zwrotnym poświadczaniem odbioru, do przedłożenia tych dowodów we wskazanym przez organ emerytalny terminie, nie dłuższym niż 60 dni, pod rygorem wydania decyzji na podstawie posiadanych dowodów.

§ 21. 1. Jeżeli wnioskodawca złożył wniosek o ustalenie prawa do renty inwalidzkiej lub do dodatku pielęgnacyjnego albo ma wyznaczony termin kontrolnego badania lekarskiego, organ emerytalny kieruje go na badanie przez komisję lekarską w celu wydania orzeczenia o zaliczeniu wnioskodawcy do jednej z grup inwalidztwa lub o niezdolności do samodzielnej egzystencji, dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia tej osoby, sporządzone przez lekarza, pod którego opieką lekarską znajduje się wnioskodawca.

2. Jeżeli warunkiem ustalenia prawa do renty rodzinnej jest uznanie za osobę niezdolną do pracy członka rodziny zmarłego emeryta lub rencisty albo członka rodziny zmarłego lub zaginionego funkcjonariusza, organ emerytalny na wniosek osoby uprawnionej zwraca się do właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o skierowanie wskazanej we wniosku osoby na badanie przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w celu wydania

orzeczenia o niezdolności do pracy, dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia tej osoby, sporządzone przez lekarza, pod którego opieką lekarską znajduje się wnioskodawca.

3. Jeżeli wnioskodawca nie zgłosił się w wyznaczonym terminie na badanie przez komisję lekarską lub lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo na dodatkowe badanie specjalistyczne zarządzone przez tę komisję lub tego lekarza, organ emerytalny wzywa go pismem, za zwrotnym poświadczeniem odbioru, do wyjaśnienia w terminie 30 dni od dnia doręczenia pisma przyczyn niezgłoszenia się na badanie, pod rygorem wydania decyzji na podstawie posiadanych dowodów.

§ 22. 1. Decyzję w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokości świadczenia z tego tytułu organ emerytalny wydaje na piśmie, nie później niż w terminie 60 dni od dnia zgłoszenia wniosku lub powstania obowiązku wszczęcia postępowania z urzędu.

2. W razie przeprowadzania postępowania, o którym mowa w § 20 ust. 2 lub § 21, decyzję określoną w ust. 1 wydaje się nie później niż w terminie 30 dni od dnia wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji lub od daty prawomocnego orzeczenia komisji lekarskiej albo lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

3. Za datę wyjaśnienia ostatniej okoliczności, o której mowa w ust. 2, uważa się datę końcową dodatkowego terminu do przedstawienia niezbędnych dowodów wyznaczonego przez organ emerytalny albo datę przedstawienia tych dowodów.

§ 23. 1. Decyzja o ustaleniu prawa do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokości świadczenia z tego tytułu oraz o zmianie tego prawa lub wysokości świadczenia zawiera w szczególności:

- 1) określenie organu emerytalnego;
- 2) datę jej wydania;
- 3) wskazanie osoby, której dotyczy;
- 4) powołanie podstawy prawnej;
- 5) rodzaj i numer świadczenia;
- 6) sposób wyliczenia świadczenia oraz jego wysokość;
- 7) datę, od której przysługuje świadczenie;
- 8) uzasadnienie faktyczne i prawne;
- 9) pouczenie o terminie i trybie odwołania;
- 10) pouczenie o okolicznościach, o których wnioskodawca jest obowiązany na podstawie przepisów prawa powiadomić organ emerytalny;
- 11) podpis i stanowisko osoby upoważnionej do wydania decyzji.

2. Decyzja o zmianie wysokości świadczenia z tytułu zaopatrzenia emerytalnego w wyniku bieżącej wa-

loryzacji nie musi zawierać pouczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10.

§ 24. 1. Decyzja o odmowie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego zawiera elementy określone w § 23 ust. 1 pkt 1—5 i 8—11.

2. W przypadku wydania decyzji, w której nie ustalono prawa do zaopatrzenia emerytalnego, organ emerytalny poucza zainteresowanego o możliwości ubiegania się o ustalenie prawa do świadczeń przewidzianych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych lub w innych przepisach.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, po uprawomocnieniu się wydanej decyzji, organ emerytalny przekazuje odpowiednie dokumenty właściwemu organowi na wniosek tego organu lub wnioskodawcy. Nieprzekazane dokumenty zwraca się wnioskodawcy na jego wniosek.

§ 25. 1. Przy obliczaniu wystugi emerytalnej dodaje się poszczególne okresy o jednakowym wskaźniku procentowym, obejmujące lata, miesiące i dni.

2. Okresy niepełnych miesięcy oblicza się w dniach. Sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 30 dni kalendarzowych. Sumę miesięcy zamienia się na lata, przyjmując pełne 12 miesięcy za 1 rok.

3. Okresy rozpoczynające się pierwszym, a kończące się ostatnim dniem miesiąca oblicza się jak pełne miesiące, niezależnie od faktycznej liczby dni przypadającej w danym miesiącu.

4. Jeżeli w zaświadczeniu stwierdzającym okresy zatrudnienia są podane dni robocze, a nie okresy zatrudnienia, sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 22 dni robocze, a w odniesieniu do okresów zatrudnienia wykonywanego przed dniem 1 stycznia 1981 r. — 25 dni roboczych.

5. Jeżeli z dowodów wynika tylko miesiąc rozpoczęcia lub zakończenia zatrudnienia, przyjmuje się za początek lub koniec tego okresu piętnasty dzień miesiąca.

§ 26. Postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokości świadczenia z tego tytułu umarza się, jeżeli:

- 1) wnioskodawca zmarł przed wydaniem decyzji, a osoby uprawnione do udziału w niezakończonym postępowaniu nie złożyły wniosku o jego kontynuowanie;
- 2) wnioskodawca wycofał wniosek.

Rozdział 6

Wypłata świadczeń pieniężnych

§ 27. 1. Emerytury i renty wraz z dodatkami, zasiłkami i innymi świadczeniami pieniężnymi, wypłaca się

miesięcznie z góry, w piątym dniu każdego miesiąca kalendarzowego, za który przysługują te świadczenia.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługujące osobom zamieszkałym za granicą w państwach, z którymi zostały zawarte umowy międzynarodowe o wzajemnym przekazywaniu pracowniczych świadczeń emerytalno-rentowych, wypłaca się kwartalnie z dołu w pierwszym dniu miesiąca przypadającego po upływie każdego kwartału.

3. W przypadku gdy dzień wypłaty jest dniem wolnym od pracy, wypłaty dokonuje się w dniu roboczym następującym po tym dniu.

§ 28. 1. W przypadku renty rodzinnej, do której jest uprawniona więcej niż jedna osoba, części renty przysługujące:

- 1) osobie małoletniej,
 - 2) osobie pełnoletniej, nad którą została ustanowiona opieka albo kuratela
- wypłaca się osobom sprawującym opiekę lub kuratelę nad tymi osobami.

2. Część renty rodzinnej, przysługującą osobie pełnoletniej innej niż wymieniona w ust. 1 pkt 2, wypłaca się tej osobie lub na jej wniosek innej osobie pełnoletniej uprawnionej do części tej renty rodzinnej albo osobie, która sprawowała opiekę nad wnioskodawcą przed osiągnięciem pełnoletności, po uprzednim pouczeniu o okolicznościach, o których mowa w art. 49 ust. 1 ustawy.

3. W przypadku pobytu sieroty zupełnej w zakładzie specjalnym lub w placówce opiekuńczo-wychowawczej, rentę rodzinną wraz z dodatkiem dla sieroty zupełnej wpłaca się na rachunek w banku, wskazanym przez kierownika zakładu lub placówki albo opiekuna ustanowionego przez sąd.

4. W przypadku pobytu w zakładzie specjalnym lub w placówce opiekuńczo-wychowawczej więcej niż jednej sieroty zupełnej, uprawnionych do jednej renty rodzinnej, każdej z nich wypłaca się przysługującą jej część renty oraz dodatek dla sieroty zupełnej. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio przy wypłacaniu świadczeń należnych członkom rodziny pozostałym po osobie, która zmarła po zgłoszeniu wniosku o te świadczenia, a przed ustaleniem prawa do nich.

§ 29. 1. Jeżeli dla osoby uprawnionej do emerytury lub renty ustanowiono opiekuna albo kuratora, emeryturę lub rentę wypłaca się do rąk tego opiekuna albo kuratora.

2. Jeżeli z akt sprawy wynika konieczność ustanowienia dla osoby uprawnionej do emerytury lub renty opiekuna albo kuratora, do czasu jego ustanowienia świadczenia te wypłaca się do rąk osoby pełniącej faktyczną opiekę, wskazanej przez właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

3. Podstawę wypłaty świadczenia do rąk opiekuna albo kuratora może stanowić również kopia wniosku o ustanowienie opieki albo kurateli, złożonego w sądzie opiekuńczym.

4. Organ emerytalny zobowiązuje osobę, o której mowa w ust. 2 i 3, do przedstawienia, najpóźniej w ciągu 12 miesięcy od dnia rozpoczęcia wypłaty emerytury lub renty do jej rąk, postanowienia sądu o ustanowieniu opiekuna albo kuratora. W razie nieprzedstawienia postanowienia sądu w wyznaczonym terminie, organ emerytalny zwraca się do właściwego organu, o którym mowa w ust. 2, w sprawie wystąpienia o ustanowienie opiekuna kuratora.

§ 30. 1. Wypłaty zasiłku pogrzebowego dokonuje organ emerytalny lub na jego zlecenie komórka finansowa właściwego organu Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub Państwowej Straży Pożarnej, właściwa ze względu na miejsce zamieszkania świadczeniobiorcy.

2. Organ emerytalny po otrzymaniu od organu, o którym mowa w ust. 1, dowodów wypłaty niezwłocznie refunduje wypłacony zasiłek, do wysokości określonej w art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 31. Kwoty przypadające do wypłaty zaokrągla się według zasad przyjętych dla świadczeń wypłacanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Rozdział 7

Legitymacja emeryta-rencisty policyjnego

§ 32. 1. Legitymacja emeryta-rencisty policyjnego, zwana dalej „legitymacją”, jest dokumentem potwierdzającym uprawnienia emeryta lub rencisty, wynikające z posiadania statusu świadczeniobiorcy policyjnego.

2. Legitymacja jest ważna tylko wraz z dokumentem potwierdzającym tożsamość, zawierającym zdjęcie emeryta lub rencisty.

§ 33. Organ emerytalny wydaje i wymienia legitymację oraz dokonuje w niej wpisów.

§ 34. Legitymację wydaje się wraz z decyzją o ustaleniu prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej.

§ 35. 1. Legitymacja zawiera:

- 1) imię i nazwisko emeryta lub rencisty;
- 2) numer PESEL;
- 3) nazwę służby, z której został zwolniony;
- 4) grupę inwalidztwa, do której został zaliczony;
- 5) wpis o niezdolności do samodzielnej egzystencji;

- 6) datę ważności;
- 7) datę wydania;
- 8) nazwę organu emerytalnego wydającego legitymację.

2. Wzór legitymacji określa załącznik do rozporządzenia.

§ 36. Legitymacja podlega wymianie w przypadku:

- 1) zmiany nazwiska lub imienia emeryta lub rencisty;
- 2) uszkodzenia lub zniszczenia;
- 3) upływu okresu ważności;
- 4) zaliczenia rencisty do innej grupy inwalidztwa lub orzeczenia o braku inwalidztwa;
- 5) zmiany orzeczenia o niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 37. Postępowanie w sprawach o ustalenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokości świadczeń z tego tytułu wszczęte na podstawie przepisów dotychczasowych, niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, prowadzi się nadal na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 38. 1. Legitymacje wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność do czasu ich wymiany, nie dłużej niż przez okres roku od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. Legitymacje, o których mowa w ust. 1, wymienia się z urzędu.

§ 39. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁵⁾

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

R. Kalisz

⁵⁾ Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i uprawnionych członków ich rodzin (Dz. U. Nr 138, poz. 742, z 1996 r. Nr 139, poz. 652 oraz z 1999 r. Nr 61, poz. 671) na podstawie art. 21 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 166, poz. 1609 i Nr 210, poz. 2048) w zakresie postępowania w sprawie ustalenia prawa do świadczeń i ich wypłaty dla funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej oraz uprawnionych członków ich rodzin, a także w zakresie określenia organów właściwych w tych sprawach.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 października 2004 r. (poz. 2404)

WZÓR LEGITYMACJI EMERYTA-RENCISTY POLICYJNEGO

Legitymacja pozioma, o wymiarach 55 mm x 85 mm, o krawędziach zaokrąglonych, koloru niebieskiego cieniowanego, dwustronnie foliowana.

str. 1:

1. Czarne napisy wykonane różną czcionką:

- w górnej części „RZECZPOSPOLITA POLSKA”,
- w dolnej części „ZAKŁAD EMERYTALNO-RENTOWY MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI”, a poniżej „LEGITYMACJA EMERYTA-RENCISTY POLICYJNEGO”, a także „seria” i „nr legitymacji” oraz miejsce na dokonanie wpisu serii i numeru.

2. Wizerunek orła według wzoru ustalonego dla godła Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Po prawej stronie wizerunku orła, pod wyrazem „POLSKA”, hologram posiadający logo Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

str. 2:

Czarne napisy wykonane różną czcionką:

- w górnej części miejsce na dokonanie wpisu imienia i nazwiska,
- poniżej „nr PESEL” oraz miejsce na dokonanie wpisu numeru PESEL,
- poniżej miejsce na dokonanie wpisu „(„emeryt” albo „rencista”) zwolniony ze służby w (nazwa służby) zaliczony do (określenie grupy) grupy inwalidzkiej”,
- poniżej miejsce na dokonanie wpisu o niezdolności do samodzielnej egzystencji,
- w dolnej części z lewej strony „data wydania:” oraz miejsce na dokonanie wpisu,
- poniżej „ważna do:” oraz miejsce na dokonanie wpisu, obok „wraz z dokumentem tożsamości”,
- poniżej „organ wydający:”,
- poniżej „Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA”.

